

organizus k mastrumus socialisme la tutan socian vivon. Kp SOCIALISMO, KOMUNISMO, KOLEKTIVISMO, ANARKISMO.

Sinedrio. Tribunalo, ĉe la antikvaj hebreoj.

sinergio ☿. Samceleco de diversaj fortoj aŭ voloj, rezultiganta sintezan efikon aŭ sur la fizika aŭ sur la socia kampo.

singularo. Gramatika nombro montranta, ke oni parolas pri ununura persono aŭ afero; ununombro. Vd PLURALO.

* **Singulti** (ntr). Eligi specialan bruon, kaŭzitan de spasma kuntirigo de la diafragmo k subita trapaso de aero tra la laringo : *plorante ~i pro akra doloro. Plor~i*. Pro ploro ĝi.

* **Sinjoro.** 1 Nobela landestro : *al ĉiu ~o estu la honoro* Z (Vd KANDELO); *grand~aj manieroj* Z. 2 Supera ĉefo, mastro : *ne kalumniu sklavon antaŭ lia ~o* Z; *li estas sia propra ~o* Z; *estu ~o de via vorto* Z (Vd PROMESO); *la plej granda ~o estas tiu, kiu bezonas la plej malmultan servadon*; *ne longe ~a daŭras favoro* Z. 3 Dio : *la templo de la ~o*. 4 Titolo de gentileco por la viroj. ~ino. Gentila titolo uzata por edzinigitaj virinoj. Kp FRAŬLINO.

Sinkopo = sveno.

sinkretismo ☿. Konfuza k kompleksa kunigo de diversoriginaj ideoj, tezoj aŭ kredoj en ŝajne koheran tuton.

Sinodo. Kunveno de pastroj por konsiligi k decidi pri ekleziaj aferoj.

Sinonimo. Vorto samsignifa aŭ proksimume samsignifa, kiel alia.

Sinoptika. Ebliganta ampleksi per unu-sola rigardo la diversajn partojn de iu tuto : *~a tabelo*; *~aj evangelioj* (de Mateo, Marko k Luko). Kp SKEMA.

Sintakso. 1 Parto de la gramatikoj rilatanta al la konstruo de la frazoj, t. e. al la funkcio, reciprokaj rilatoj k aranĝo de la vortoj k propozicioj en la frazo. 2 Lernolibro instruanta tiun parton de la gramatiko.

Sintezo. 1 Operacio spirita estiganta abstraktan tuton per kunmetado de konvenaj eroj. 2 Operacio ĥemia estiganta substancon per kombino de ĝiaj elementoj. 3 Logika procedo, kiu estas

kontraŭa al analizo k kiu konkludas de principo al konsekvencoj, de kaŭzo al efikoj. 4 ☿ Sistemiga rezonado, kiu komprenigas la konsekvencojn per la principo aŭ la efikojn per la kaŭzo. 5 Generaligo, sistemigo. ~i (tr). ~e trakti.

sinuso Z △. Longo de perpendiklo en cirklo, kies radio estas la unuo k kiu estas strekita de unu ekstremo de arko ĝis la diametro, kiu pasas ĉe la alia ekstremo.

Sireno. 1 Fabela virinkorpa monstro, kies krurojn anstataŭis fiŝa vosto k kiu allogis per sia kanto la ŝipveturantojn por pereigi ilin sur rifoj. 2 (f) Treege alloga senkompata k senkora koketulino.

* **Siringo.** Malgranda arbo el fam. oleacoj, devena el Persujo k havanta grapolojn da belaj bonodoraj floroj; lilako (*syringa*).

siroko Z (Me). Nomo de varmega vento sur la Mediteranea maro k sur la bordoj de Afriko, blovanta de suda Oriento : *ne frapos ilin ~o nek la suno* Z.

* **Siropo.** Densa kuirita solvaĵo de sukero ofte aromigita per fruktosuko.

sisma ✱. Rilatanta al la tertremoj k iliaj efikoj : *~aj movoj*.

sismografo ☼. Aparato, por enregistri la horon, daŭron k la intenson de sismaj movoj.

sismologio (Sc). Scienco, kiu studas la tertremojn k iliajn efikojn.

* **Sistemo.** 1 Harmonia tutajo da interdependaj ideoj kunordigitaj laŭ multaj fiksitaj principoj : *ni analizos ~e la demandojn* Z; *pro ~eco de mia analizo* Z. 2 Tuto da ĝustaj aŭ malĝustaj principoj interdepende kunordigitaj k formantaj harmonian doktrinon : *la ~o de Plajono*; *disŝiri tiun aranejon da ~oj* Z. 3 Antaŭe pripensita plano aŭ direktanta ideo, laŭ kiu oni konstante agas por trafi difinitan celon : *mi ekprovis ~evenki ĉiujn barojn* Z.

sistolo ☿. Kuntiriga movo de la koro.

sistro Z. ☿ Antikva egipta muzikilo konsistanta el metalaj vergetoj sonantaj per skuigo.

* **Sitelo.** 1 Rondforma ligna aŭ metala vazo havanta tenilon k destinita por ĉerpi, porti aŭ teni fluajon : *pluvis kvazaŭ per ~oj* Z; (f) *fali de ~o en barelon* Z (de malbona stato en ankoraŭ